

der giver basis for, at DONG kan agere som en dynamisk dansk virksomhed på et liberaliseret marked. Det er det, vi sikrer, og på lang sigt betyder det også, at DONG får en større chance for at overleve, end det ellers ville være tilfældet.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg går ud fra, at når ministeren ikke sagde noget om dette med aftaler, så er det, fordi det er vi selvfølgelig enige om. Det ville jeg bare gerne have bekræftet at vi var, for det er en langtrækkende aftale, og så skal den selvfølgelig holde i hele det forløb.

Ministeren brugte det udtryk, at det eneste, det gjaldt om, var at få billigst mulig strøm. Det er ét vigtigt hensyn, men det kan vel ikke være det eneste vigtige. Vi har også i Danmark en interesse i udvikling, vi har en interesse i forsyningssikkerhed, så det er ikke bare et spørgsmål om billig strøm her og nu, det er også på lang sigt, at vi har energi til rådighed og til overkommelige priser. Så det er vel et mere sammensat billede end bare dette med billig strøm.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jo, men det regnestykke er jo det, der hedder ceteris paribus, altså alt andet lige.

Det er sådan, og det gælder lige så vel for en almindelig husholdning som for en offentlig myndighed og for en nation, at man ikke altid vinder ved at købe noget til en højere pris, end prisen burde være. Jeg mener, det er et dårligt udgangspunkt hele livet igennem bevidst at give mere for varerne end det, som varernes pris egentlig kan bære.

Med hensyn til aftalen – og så slår vi det helt fast: Søledningerne, uanset hvordan man staver det – bindestreg eller ikke bindestreg – er omfattet.

Den politiske aftale mellem forligspartierne betyder, at der på børsen ikke kan omsættes mere, end hvad der svarer til 49 pct. af aktiekapitalen i det børsnoterede selskab. Det er det, forliget dækker.

Hvis forligspartierne får en anden opfattelse inden 2015 i enighed, så kan man gøre noget andet; der kan ingen sige, hvordan det udvikler sig. Men der er så en frihed efter 2015 til, at man ikke behøver at være enig blandt de samlede partier for at afhænde, dér er der en mulighed for at vurdere: Hvordan ser verden ud på det tidspunkt? Det respekterer vi, men så skal infra-

strukturen blive i offentligt eje. Det er et vedvarende, evigt forlig, så længe partierne ønsker det, for her gælder jo også, at de samme partier kan vedtage noget andet. Så egentlig er det sådan, hvilket jo i virkeligheden er meget smukt, at her gælder evigheden, så længe man er enig.

Formanden:

Ja tak, og mon ikke det er forsikringer nok? Nu siger vi tak til finansministeren.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Energitpolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 111: Forslag til lov om ændring af lov om sygehusevæsenet. (Driftsoverenskomster med hospicer og frister for tilbud om alkoholbehandling). Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen). (Fremsat 17/11 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 12.45

Ester Larsen (V):

Dagen i dag er skelsættende i hospicesagens historie, for i dag førstebehandler vi regeringens lovforslag, der sikrer hospicepladser i alle amter. Hermed opfyldes et stort ønske fra flere tusinde mennesker, der landet over har engageret sig stærkt i arbejdet for at sikre døende det særlige tilbud, som hospicefilosofien har udviklet.

Det drejer sig om medmenneskelig omsorg, nærvær og pleje i livets sidste fase, om lindring af de smerter og gener, som sygdommen fører